

زیردریایی «فاتح»، برگ زرین صنایع دفاعی

اما بعد از خرید زیردریایی‌های کلاس سنگین طارق و در کنار ساخت زیردریایی‌های کوچک غدیر، برای طراحی و ساخت زیردریایی‌های بزرگتر نیز اقدام شده که تاکنون صحبت از ۲ نمونه در رده‌های وزنی حدود ۵۰۰ و حدود ۱۰۰۰ تن به میان آمده است. این زیردریایی‌ها، همان زیردریایی‌های فاتح و بعثت هستند که در مورد فاتح در آستانه بهره‌برداری قرار داریم و در مورد بعثت نیز کار مطالعاتی‌اش تمام شده است. این زیردریایی از نظر مشخصات عملیاتی و رزمی توانایی‌های زیادی دارد.

بخشی از این موفقیت مدیون بکارگیری تجهیزات پیشرفته در فاتح است که بسیار کوچکتر و سبکتر از نمونه‌های موجود در زیردریایی خارجی کیلوست و طراحان ایرانی بهترین استفاده ممکن با مقدرات فعلی را از فضای داخلی فاتح نموده‌اند. سامانه‌های بکار گرفته شده در فاتح مانند غدیر از انواع جدید و با فناوری‌های نوین هستند که ضمن کاهش خدمه مورد نیاز، کاهش احتمال بروز عیب، افزایش فاصله زمانی بین تعمیرات و همچنین سادگی عیب‌یابی و تعمیر را به دنبال داشته‌اند. فاتح با برخورداری از حسگرهای پیشرفته در عین کاهش اثرات راداری و صوتی خود و سامانه‌های ارتباطی امن برای تبادل داده با واحدهای سطحی و هوایی دیگر، به جزیی از شبکه دفاعی دریایی ایران تبدیل شده و با توجه به ساخت بومی آن در قیاس با نمونه‌های خارجی هم رده ارزان‌تر نیز خواهد بود.

در مورد زیردریایی ایرانی کلاس سنگین بعثت تاکنون اطلاعات چندانی منتشر نشده اما آنچه تاکنون به بیرون درز کرده، نشان می‌دهد این زیردریایی به گفته امیر سیاری مرحله مطالعات خود را پشت سر گذاشته است. گفته می‌شود در هر ۴ نوع زیردریایی غدیر، طارق، فاتح و بعثت، اقداماتی برای موشک‌انداز کردن آن‌ها شده که بتوان از زیر سطح، اهداف سطحی را در «برد موشکی» مورد اصابت قرار داد.

به نظر می‌رسد نیروی دریایی ارتش در خصوص استفاده از زیردریایی‌ها به مراحل خوبی رسیده و می‌تواند در آینده به داشتن یگانای متنوع و به روز از زیر سطحی‌ها امید زیادی داشته باشد. حتی به نظر می‌رسد ممکن است در آینده نه چندان نزدیک زیر سطحی‌هایی با رانش اتمی را نیز در انداجا شاهد باشیم زیرا اگر ما به این تکنولوژی برسیم که واحدهای رانش زیردریایی‌های مان سیستم هسته‌ای داشته باشند، قطعاً قدرت ماندگاری و اختفا در دریا و حضور در دریاهای آزاد و خیلی دورتر از مدار ۱۰ درجه هم برای ما امکان‌پذیر خواهد بود.

نبود و صفر تا صد آن بعد از انقلاب و توسط کارشناسان داخلی انجام شد، به گونه‌ای که می‌گوییم سریع‌ترین سکوی موشکی در اختیار هواناو ماست و می‌تواند در حال حرکت، موشک شلیک کند.»

بالگردها را تهاجمی کردیم

وی می‌گوید: «همچنین در مورد بالگرد ضد زیردریایی، این بالگرد تحویل ما داده شد اما چون آن زمان در منطقه یگان زیردریایی نبود و الان هم هنوز کشورهای منطقه زیردریایی ندارند و فقط کشورهای فرامنطقه دارند، نیازی دیده نمی‌شد که در آن زمان تجهیزات ضد زیردریایی این‌ها فعال شود و در انبارها نگهداری می‌شد اما بعد از این که یگان‌های زیردریایی فرامنطقه‌ای وارد خلیج فارس شدند، کاری کردیم که می‌تواند شناسایی و رهگیری زیردریایی را انجام دهد. سونار را قبلاً داشت اما اژدر قبل انقلاب نصب هم نشده بود و فقط رهگیری می‌کرد، اما ما اژدر را نصب کردیم و با تمرینات بسیار زیاد این را عملیاتی کردیم. در مورد بالگرد AB212 هم قبل انقلاب هیچ گونه تجهیزاتی روی آن نصب نشد اما بعد انقلاب بنابر نیاز، موشک‌هایی روی آن نصب و عملیاتی شد. ما بالگرد مین‌روب داشتیم ولی خلبان‌های این بالگرد قبل از انقلاب هیچ تستی در مورد مین‌روبی انجام نداده بودند و این تجهیزات در انبار بود و هیچ آموزشی داده نشد. حدود ۴ سال قبل این تجهیزات را نصب کرده و تمرین انجام دادیم و در آزمایش ولایت ۹۶ توانستیم کانال مین‌روبی شده پیچیده را که بسیار سخت است، باز گشایی کنیم.» وی تصریح می‌کند: «ما هر چه داریم از قبل انقلاب است اما هر روز این‌ها را بهتر کردیم. ۲۳ سال خدمت کردم و زمان ورودم فکر می‌کردم تا ۳ یا ۴ سال دیگر کلا هوانو را تعطیل خواهد شد اما الان ادعا می‌کنم از ۲۳ سال قبل به مراتب آمادگی رزمی و توان ما بالاتر رفته است.»

خودکفا در ساخت، با تجربه در تعمیر و نگهداری

۴۰ سال از انقلاب اسلامی و خروج مستشاران آمریکایی می‌گذرد و امروز می‌توان به راحتی در نیروی دریایی ادعا کرد هر چه هست و نیست از آن ایران و ایرانی است. اگر تحریم‌های ۴۰ ساله صنایع دفاعی هزینه و وقت زیادی از ما گرفت اما امروز از نیروی دریایی، یک نیروی دریایی راهبردی ساخته که تنها به خدا توکل کرده و به توان خود اعتماد دارد و البته پاسخ خوبی نیز گرفته است. امروز در حوزه ساخت و تعمیر، گلوگاهی دیده نمی‌شود و نمونه کارهای انجام شده که در این گزارش گوشه‌هایی از آن‌ها گفته شد، نمایشگر این توان و ایمان است.

هنوز هم حرف اول هوا دریا را می‌زنیم

یکی از بخش‌های جذاب در نیروی دریایی که البته نیاز به تعمیر و نگهداری آن بسیار مهم و حیاتی است، یگان هواندریاست. در این زمینه با فرمانده هواندریای نداجا صحبت کردیم و او گفت: «تا زمان انقلاب تعمیر و نگهداری وسایل پرنده کاملاً توسط آمریکایی‌ها انجام می‌شد و اورهال یا تعمیرات اساسی به شرکت سازنده می‌رفت. با وقوع انقلاب، در واقع نیروهای مسلح کاملاً تحت تحریم نظامی قرار گرفتند و بلافاصله مستشاران نظامی از کشور ما خارج شدند. هیچ وسیله پرنده‌ای بدون تعمیر و نگهداری روزانه نمی‌تواند پرواز کند ولی اوج شاهکار جوان‌های ما این بود که کار را به دست گرفتند و در همان ابتدای جنگ عملیات‌های خیلی مهمی را انجام دادند از جمله عملیات اشکان و عملیات شهید صفری. هواناو نقش گشت دریایی و امداد را داشت اما ۲ فروند بالگرد SH بچه‌های تکاور را به سکوها‌ی البکر و الامیه رساندند و حتی فیلمبرداری کردند تا عراق نتواند منکر شود.»

تجهیز هواناو به موشک

وی به اسکورت کشتی‌ها نیز اشاره داشت و گفت: «در اسکورت کشتی‌ها یگان‌های پروازی حضور داشتند و اجازه ندادند تا تانکهای جنگ خطوط مواصلاتی ما ناامن و قطع گردد. این نگهداری و تعمیرات باعث شده تا امروز بتوانیم یگان‌ها را سرپا نگهداریم. ما به دلیل این که تحریم بودیم، نیاز داشتیم تجهیزات خود را به روز کنیم، این کار در این ۴۰ سال انجام شد که یک سری مسائل محرمانه است اما چند مورد را می‌توان گفت از جمله این که هواناوها را که وظیفه آن‌ها تاخت آبی و خاکی، جست‌وجو و نجات و گشت دریایی بود، با ابتکار صنایع و دانشگاه‌ها و نیروی دریایی مجهز به موشک کردیم. اصلاً جزو طراحی داخلی

